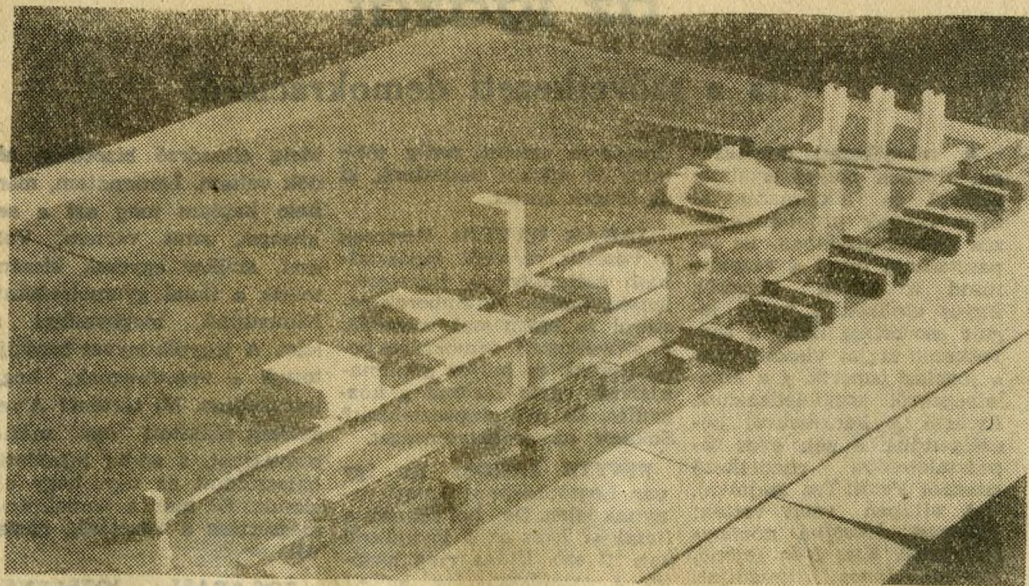

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				OSZTÁLYOZÁS					
				Tárgy		792		Hely	
Szerző: K. J.		Cím: Művészet rajzban, számokban, betonban		Idő		"1964"		Személy	
Forrás: Keletmagyarország				1964. sept. 13.		(Köt. v. füz.)		(Oldal)	
(Hely)		(Idő)		(Köt. v. füz.)		(Oldal)		Helyszám	

Művészet rajzban, számokban, betonban

Nyíregyházi építészek országos elismerése

Hatvanhatan vették ki a pályázati anyagot. Huszonheten készülték el határidőre és kilencen kaptak díjat. Budapesti műegytemek neves tanszéki munkatársai és hivatásos, elismert várostervezők pályáztak sikerrel, vagy sikertelenül. Vidéki pályanyertes kettő volt, mindkettő nyíregyházi építész.

Hogyan sikerült? Hogyan sikerült Nyíregyházáról, kétszáznyolcvan kilométerre a fővárostól, híján az anyagi, technikai lehetőségeknek megtervezni a jövő Dózsa György útját és Nemzeti Színházát? Úgy megtervezni, hogy a zsűri megvásárolja a munkát és felhasználja a közeljövőben meginduló munkálatoknál?

A két építész boldog, de szerény.

— Sok-sok munkával, sok sok éjszaka — mondja Kalocsay István.

Megtudom: nemcsak éjszaka, hanem két hétig éjszaka és nappal is. Naponta tizenhat óráig megfeszített munkával.

— Kalocsay kivette a tervpályázat feltételeit és megkérdezte, lenne e kedvem vele dolgozni — említi a másik mérnök, a huszonhétéves Szegedi Ferenc. — A pályázat sokágú, s mások négyen, öten fogtak össze, hogy fel tudják bontani a programokat.

Először meg kellett csinálni az új tér szerkeztét. Mind a ketten vázlatokat készítek, majdnem egyformát.

— Ezt finomítottuk. Kalocsay tervezte hozzá a színházat.

Valaki azt hinné: egy tervezőnek ez egyszerű feladat. A tervezést másfél hónapos ke-

mény munka előzte meg. Előtanulmány a különböző hazai és külföldi folyóiratokból, bibliográfiákból. Ezután már sokkal egyszerűbb.

— A világon az utóbbi öt évben felépült összes színház épületét tanulmányoztuk. Többnyire szótár segítségével. Ez felér egy továbbképző tanfolyam anyagával.

Nem volt eredménytelen a továbbképzés. Az országos szakkirálát — a zsűri tagjai Kossuth- és Ybl díjasok — megállapította: a pályázat magas színvonalú. Alkalmas arra, hogy alapját képezze a Dózsa György út rendezésének és a Nemzeti Színház megépítésének.

— Összetett feladat volt, amely egy évszázadban egyszer adódik egy építész számára. Eppen ezért nem is gondoltunk a sikerre.

Ezt mondja Kalocsay István, a városi tanács építészfőmérnöke, s komolyan gondolja. Izgalmas, szép munka az ilyen, az, amelyre mindenki vágyik. Ezt hívják az élet főművének, vagy értelmének inkább?

Nézem a makettet: a Dózsa György út beépítetlen részén tv-torony, fedett sétány, amelynek födémebe betolható a hateráz ülhélys tribünoszor. Az első nagyobb épület a 3000 személyes kongresszusi palota és koncertterem dísztribünnel, mellette a Lenin szobor. Azután ezerszemélyes nemzetközi étterem, ezt követően a kétezerfős ifjúsági táncpalota. Mögüle magasodik a huszonöt emeletes nemzetközi szállóépület — alsó szintjein ifjúsá-

gi színház, klubok, játéktérmekek. Kidolgozták egy hatalmas ifjúsági fesztiválcarnok tervét, modelljét, a homlokzatán a Tanácsköztársaság domboorműve.

— Mindezt milliméternyi pontossággal kívül, belül. Különyi számítások segítségével. Alaprajzot, homlokzatot, metszetet tervezni.

Érdekes, hogy képzték el a Nemzeti Színházat. Alaprajza félkör és hatszög kombinációja. Alkalmazására tett javaslatuk: szokványos előadásokon ezerkétszáz személyes. Arénaszínházzá átalakítva ezeröttszáz, körszínházzá ezerkilencszáz. E variációkat a színpad és a színházfalak hidraulikus mozgatásával tervezték.

A teret három húszemeletes épület zárja be.

Alig egy hete, hogy Kalocsay Istvánnak és Szegedi Ferencnek, az építész- és tervezőmérnöknek a Magyar Építőművészek Szövetsége színházában átadták a pályázat díját, a tízezer forintot.

— Örültek a sikernek?

Szokványos a kérdés, s szokatlan a válasz.

— A legjobban annak, hogy az eddigi gyakorlattól eltérően kiírták az újságok a nevünk után: „nyíregyházi építészek...”

Egyiküknél sem ez volt az első próbálkozás, valami szépet, nagyszerűt alkotni. Kisebbség-nagyobb sikereik eddig is voltak, de mint mondják, egyik sem mérhető ehhez.

Cseppet sem szerénytelen-ségből mondják.